

Ik hoor en zie je, mijn kind

Verhalen van (groot)ouders van wie een (klein)kind misbruikt is

Ik hoor en zie je, mijn kind

Verhalen van (groot)ouders van wie een (klein)kind misbruikt is

Hanny Lynch

Colofon

Dit boek is tot stand gekomen met een gift van Stichting RISE

ISBN: 978 94 6365 481 4

1e druk 2022

© 2022, Hanny Lynch

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk: Evelien Veenstra

Omslag: Glasobject 'Homeless Soul' van Ingrid Capozzi / www.ingridcapozzi.com

Foto omslag: Ingrid Capozzi

Foto auteur: Archie Lynch

Redactie: MZ boek- en tekstprojecten / www.zwart-boek.nl

Van dezelfde auteur:

Als het hek van de dam is... Over dromen en incest

De stem van het kind. Verhalen van kinderen van wie de ouder misbruikt is

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Tijdens misbruik worden de
overdonderende indrukken
als onaf en onverwerkt
in een gestolde, tijdloze gevoelsklomp
opgeslagen in je lichaamcellen

Peter John Schouten

Inhoud

Dank	9
Voorwoord	11
Inleiding	13
Sociaal herstel bij de dorpspomp	17
<i>Verhalen ouders</i>	19
An en Yentl	21
Anja en Jamie	29
Annette en kinderen	35
Coby en Paula	45
Dick, Yvon en Melissa	51
Esther en Vincent	57
Ines en Paula	85
Ingeborg en kinderen	91
Isa en Mirthe	99
Merel en Lisa	111
Renate, Marcel, Wessel en Kim	127
Ruby en Emma	133
Wilma en Brian	145
<i>Verhalen grootouders</i>	153
Mieke, Isa en Mirthe	155
Rosa, Aletta en kleinzonen	161
Over de auteur	167

Dank

Dank aan alle ouders en grootouders die in mij het vertrouwen hadden om hun verhaal te delen. Zonder jullie was dit boek er niet geweest.

Dit boek is mede tot stand gekomen door een bijdrage van Stichting RISE. Een organisatie met de volgende doelstellingen:

-Het bieden van (h)erkenning en professionele ervaringsdeskundige begeleiding aan mensen die als kind seksueel mishandeld zijn.

-Het bevorderen van contact zowel innerlijk als tussen mensen die als kind seksueel mishandeld zijn en mensen die de ervaring van seksuele kindermishandeling niet van binnenuit kennen.

-Het vergroten en verspreiden van kennis over seksuele kindermishandeling vanuit de belichaamde ervaring ervan.

Mijn dank is groot voor deze bijdrage.

Daarnaast wil ik de volgende mensen bedanken:

Lisa Westerveld, Tweede Kamerlid van GroenLinks, voor het schrijven van het betrokken voorwoord.

Mick Zwart, van MZ boek en tekstprojecten, voor haar niet aflatende hulp bij het tot stand komen van het manuscript.

Jitske Kingma, van Uitgeverij Elikser, voor wederom het vertrouwen in dit volgende boek.

Peter John Schouten, grondlegger traumaseksuologie, voor de toestemming om zijn bijdrage 'De Dorpspomp' uit zijn boek *Traumaseksualiteit* op te mogen nemen in dit boek.

www.stichtingrise.nl

www.zwart-boek.nl

www.elikser.nl

www.traumaseksualiteit.nl

Voorwoord

Als woordvoerder jeugdzorg en GGZ voor GroenLinks in de Tweede Kamer hoor ik ontzettend veel verhalen van jongeren en volwassenen over hun zoektocht naar de juiste hulp. Op het moment dat we echt in gesprek raken, blijkt heel vaak dat de eet- of dwangstoornis, angsten en onzekerheid, niet op zichzelf staan, maar dat seksueel misbruik een onderliggend probleem is. In veel gevallen blijkt dat mensen dit jarenlang verborgen hebben gehouden uit schaamte en/of angst voor onbegrip bij anderen.

Het werd mij al heel snel duidelijk dat het vaker voorkomt dan wordt gedacht en dat het bespreekbaar maken zo ontzettend belangrijk is. Daarom ben ik blij met dit boek van Hanny waarin ze naar ouders en kinderen luistert, hen een stem geeft. Het zegt veel over haar dat zoveel mensen bereid waren om mee te werken en hun verhaal te delen.

De verhalen die ik heb gelezen raken me, omdat ik weet dat het iedereen kan overkomen en omdat ik weet dat het zo vaak niet wordt opgemerkt of te lang verborgen blijft.

Ik hoop dat dit boek eraan bijdraagt dat mensen die met zo'n groot geheim rondlopen, dit willen delen met iemand die ze vertrouwen. Het geeft mij opnieuw een reden om me ook de komende jaren in de Tweede Kamer in te zetten. Voor hulp aan slachtoffers, voor het bespreekbaar maken en voor passende behandelingen. Dat het ontzettend hard nodig is, laten deze verhalen eens te meer zien.

Lisa Westerveld

Tweede Kamerlid GroenLinks

Inleiding

Als hulpverlener heb ik de afgelopen twintig jaar veel verhalen gehoord van seksueel misbruikte mensen, en hoorde ik regelmatig dat deze mensen kinderen hadden die ook misbruikt waren.

Dit verbaast mij niet, want de cijfers wijzen uit hoe gigantisch de groep misbruikte mensen is. Als het gaat om cijfers over kindermisbruik in Nederland, zijn de bevindingen van de Nationaal Rapporteur de betrouwbaarste graadmeter. In maart 2020 werd er een rapport gepubliceerd waarin onder andere het volgende staat:

Elk jaar worden 62.000 kinderen slachtoffer van enige vorm van seksueel geweld.

Dit was ook de ervaring in 2018 van De Kindertelefoon, er werden 8.450 gesprekken over seksueel misbruik gevoerd. Een kwart van de gesprekken ging over ongewenste intimiteiten en een kwart over verkrachtingen.

Een aantal jaren geleden kreeg ik een berichtje van een moeder die mij vroeg of ik haar literatuur kon aanraden over ouders van misbruikte kinderen.

De vrouw vroeg mij dit omdat haar dochter was misbruikt en zij zich nogal alleen voelde: ze kende niemand met dezelfde ervaring als zij. Ze wilde heel graag weten hoe andere ouders waren omgegaan met het seksueel misbruik dat hun kind was overkomen. Ik realiseerde mij dat ik hier nooit een boek over had gelezen. Zij vroeg mij toen: 'Kan jij dit boek niet gaan schrijven, dan wil ik je mijn verhaal wel vertellen.'

Hierdoor dacht ik ook terug aan hoe mijn eigen moeder reageerde toen ik haar vertelde over het seksueel misbruik dat mij was overkomen als kind. Mijn verdrongen herinneringen zijn in de loop der jaren weer teruggekomen in mijn bewustzijn. Ik hoopte als volwassen vrouw met hervonden herinneringen dat mijn moeder alleen maar tegen me zou zeggen hoe erg ze het voor me vond en dat als ze dit had geweten vroeger, ze actie had ondernomen. Maar niets van dit alles. Zij geloofde mij niet en zei tegen mijn zus: ‘Hoe kan Hanny dat nou vergeten zijn, als dit echt gebeurd is dan vergeet je dat toch niet?’

Als kind had ik graag durven vertellen aan mijn moeder wat er was gebeurd, zodat ze mij dan had kunnen helpen.

Dit inspireerde mij om een derde boek over dit beladen onderwerp te schrijven.

Dit boek bevat ervaringsverhalen van ouders van wie hun kind te maken heeft gehad met seksueel misbruik. Over de worstelingen, het verdriet en de moedeloosheid van deze ouders. Daarnaast heb ik een aantal grootouders geïnterviewd over hun misbruikte kleinkinderen.

Voor mijn onderzoek kon ik putten uit een grote groep misbruikte vrouwen en mannen in mijn netwerk, van wie ik wist dat hun eigen kinderen ook te maken hadden gehad met seksueel geweld.

Ik heb veel van hen benaderd en bijna iedereen was bereid om mee te werken, soms onder voorwaarde dat de gegevens werden geanonimiseerd.

Ook heb ik nog mensen gevonden via bevriende therapeuten en via een oproep op sociale media.

De verhalen in dit boek zijn stuk voor stuk indringend, en unaniem was de impact voor de ouders groot.

Natuurlijk geldt dit ook voor de kinderen en ik spreek de hoop uit dat zij later, als ze volwassen zijn en nog last hebben of krijgen van hun trauma, ze de juiste hulp zullen vinden.

Aan de ouders ligt het niet, die hebben gevochten als leeuwen voor het welzijn van hun kinderen.

De rode lijn in de verhalen is voor mij het pijnlijke besef dat de ouders in de meeste gevallen niet serieus werden genomen.

Niet door de politie bij aangifte en niet door de hulpverlening en instanties zoals jeugdzorg en de kindbescherming.

Het was schrijnend om te horen hoe eenzaam ouders zich vaak voelden. Zij zagen hun kinderen lijden en wilden alles doen om dit bij hen weg te nemen.

Ik hoop dat dit boek kan bijdragen tot inzicht en troost voor andere ouders van misbruikte kinderen. Ook spreek ik de hoop uit dat hulpverlenend Nederland zich gaat realiseren hoe ingewikkeld kindermisbruik is en hoe complex het is om kinderen te begeleiden.

Hanny Lynch

oktober 2022

Voorafgaand aan de verhalen van de ouders en grootouders in dit boek lees je een stukje uit het boek 'Traumaseksualiteit' van Peter John Schouten. Dit stuk, 'Bij de dorpspomp', beschrijft precies waar het in mijn ogen om gaat en waarom ik dit boek heb geschreven.

Verwerken betekent dat alles in het volle licht moet komen te staan

Sociaal herstel bij de dorpspomp

Seksueel misbruik verdeelt en besmet. Als het allemaal naar buiten komt, zet het je onder druk om partij te kiezen. Het verdeelt de wereld in wij tegen zij. Het kan onbeheersbare, fanatieke krachten losmaken. Toch moeten we leren het wij in stand te houden. Het verdeelde wij te herstellen. De kring rond te maken.

Dat kunnen we bijvoorbeeld doen door te verspreiden wat de schade is van seksueel misbruik. We kunnen daders helpen hun onvolwassen seksualiteit te verlaten en zich volwassen en verantwoordelijk te gedragen.

Daders hebben meestal geen idee welke schade ze aanrichten. Zij zullen dat niet alleen moeten leren, maar ook in trainingen zelf ervaren. Zij zijn voor hun slachtoffers de beste therapeut. We moeten hen de sociale plicht opleggen om contact op te nemen met hun slachtoffers, om hen te helpen de schade te herstellen.

We kunnen ervan uitgaan dat ouderschap voortkomt uit emotionele verwonding en het aangeleerd hebben van verkeerd schadelijk seksueel gedrag. Dat is natuurlijk heel vaak seksueel misbruik. Daders moeten werken aan het helen van deze verwonding. Antwoorden vinden op vele vragen. Wat heeft je zover gebracht dat je gericht bent geraakt op kinderen? Wat zie je in hen dat je zelf niet (meer) hebt? Onbevangen nieuwsgierigheid en humor zijn noodzakelijk. Je kan pijn niet helen met macht en geweld. Wel met het aangaan van conflicten. En blijven zoeken naar de waarheid.

Opdat alles wat geheim is in de openbaarheid wordt gebracht en alles wat is verborgen in het licht wordt gebracht en bekend en geweten wordt door ons allen.

Seksueel misbruik moet bij de dorpspomp besproken worden door alle daarbij betrokken mensen en de bemoeials uit het dorp. Inclusief de dader. De kwestie is het kind te ontlasten, de relaties te herstellen en beleid te vormen voor preventie. Elke bijeenkomst is bedoeld om er meer verstand van te krijgen en er is één regel: buitensluiten van wie dan ook is verboden. Seks tussen volwassenen en kinderen is openbare seks waar iedereen zich ongevraagd mee mag bemoeien. Alle andere seks is privé. Het verschil in seksuele relaties is, dat ongelijke machtsrelaties tussen een volwassene en een kind de hele gemeenschap aangaan. Het verstoort alle evenwicht tussen de generaties. Het schaadt de gezonde ontwikkeling van kinderen. We hebben de plicht om ons daar actief mee te bemoeien.

Uit: *Traumaseksualiteit* van Peter John Schouten blz. 275.

Verhalen ouders

